

ZIEMIA LUBELSKA

PISMO DZIENNE.

Redakcja i Administracja: Gubernatorska Nr 8. — Skrytka pocztowa 10 50. — Adres telegraficzny „Ziemia — Lublin”

CENA PRZEDPISANIEM: 1,00 zł. kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00. Wskazywanie 1,00, kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00. Wskazywanie 1,00, kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00. Wskazywanie 1,00, kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00.

CENA SZKOLENIA: 1,00 zł. kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00. Wskazywanie 1,00, kwartał 3,00, półrocze 5,00, rok 10,00.

W sprawie ogłoszeń reklamowych: „Ziemia Lubelska” paranna Kocubynska & Halorzy, Puławy, Lubelska 6 Halorzy.

WYDANIE: 12 LUTEGO 1917 R.

PIERWSZO-SZEDNY -- „OAZA” KINO (gm. hotelu DZIS wspaniała farsa w 3-ch wielkich częściach) TEATR Europejski.)
Miodowe miesiące z przeszkodami i inne.

TELEGRAMY.

WOKÓŁ WOJNY MORSKIEJ.

Zbliżanie się wojny niemiecko amerykańskiej.
AMSTERDAM 12.2. (tel. wł.) Według informacji „Temps’a” na strój w Stanach Zjednoczonych w sprawie ewentualnej wojny z Niemcami staje się coraz bardziej pesymistycznym. Obawiają się tam, iż Niemcy, upojone swoimi sukcesami morskimi, nie będą się cofać przed niczem i przez to spowodują wojnę.
Wilson uważa wojnę za nieuniknioną.
KOPENHAGA. 12.2. (tel. wł.) Z New Jorku donoszą, iż Wilson uważa wojnę niemiecko amerykańską za nieuniknioną.

Anglja odcięta od świata.
ROTTERDAM 12.2. (tel. wł.) „Daily New.”, donosi, iż obecnie do portów angielskich przybywa dziennie o sto kilkadziesiąt okrętów mniej, niż przed wzmożeniem przez Niemcy walki łodziami podwodnymi.

Stanowisko Szwajcarii.
BERNO. (BK.) 12.2 Rada Związku ustaliła ostatecznie treść noty do Stanów Zjednoczonych. Rozważono w niej powody, które nie pozwalają Szwajcarii na przyłączenie się do akcji Wilsona i na złamanie neutralności.
Następnie ustaliła Szwajcarya treść noty do Niemiec, w której opisała swoje stanowisko do zaostrożnej blokady przez łodzie podwodne. Noty te były wręczone 11.2 w Berlinie i w Waszyngtonie.

Nota Szwajcarii do Wilsona.
BERNO. 12.2 (BK.) Szwajcarska Rada związkowa w nocy do Wilsona między innymi pisze: Rada związkowa ponownie powołuje się na oświadczenie o swej neutralności opublikowane dnia 4.8. 1914 r. Szwajcarya będzie się ściśle trzymała stanowiska neutralnego dopóki całość jej granic, jej żywotne interesy lub jej honor państwa nie

zostaną naruszone. Szwajcarya otoczona ze wszystkich stron przez wojujące państwa musiałaby stać się ogólnym placem boju, gdyby swą dzisiejszą neutralność zarzuciła. Rada Związkowa nie może się zdecydować na przyłączenie do wystąpienia Wilsona i ograniczy się do złożenia protestu przeciwko niemieckiej blokadzie i poczynienia zastrzeżeń na wypadek naruszenia wskutek blokady interesów Szwajcarii.

Stanowisko Holandji.
WIENIEN. 12.2 (BK) Wręczona przez rząd niderlandski austriacko niemieckiemu ambasadorowi w Hadze nota z protestem przeciw zaostrożeniu walki łodziami podwodnymi, wskazują na noty, wręczone rządowi angielskiemu i niemieckiemu z protestem z okazji ustalenia strefy wojennej na morzu Północnym i w „Hermelkanal” i oświadczają, że rząd musi wystąpić z pełnym naciskiem przeciw wprowadzonym obecnie za rządzeniem, które nie tylko że się rozciągają na znacznie większe obszary, lecz obejmują także umyślnie ataki na okręty neutralne bez względu na ich zawartość i miejsce przeznaczenia. Gdyby się nawet środki te nazwało blokadą, to przecież bez względne niszczenia każdego neutralnego statku przez mocarstwo wojujące sprzeciwiałoby się międzynarodowym prawem.
Odpowiedzialność za ewentualne zniszczenie niderlandskich statków przez austro węgierskie okręty wojenne w dotychczasowych sferach — i co za tem idzie za ofiarą w ludziach spadnie na rząd austriacko węgierski.

Stanowisko Hiszpanji.
WIENIEN. 12.2 (BK) Rząd hiszpański wręczył c. i. k. ambasadorowi w Madrycie odpowiedź na austriacko węgierską notę 31.1.
W odpowiedzi tej podniesiono, wskazując na poprawne neutralne stanowiska Hiszpanji od początku wojny, stanowczy protest przeciw wypowiedzi zaostrożonej walki łodziami podwodnymi, i oświadczono, że rząd hiszpański zawsze jest gotów w korzystnym momencie uchwylić inicjatywę do spowodowania z utęsknieniem wyczekiwanego pokoju, sibi w tej akcji pomagać. Rząd nie może przyznać słuszności stanowi wyjątko-

utrudnia hiszpański ruch handlowy, gospodarcze życie kraju jest zagrożone, a życie poddanych narażone na poważne niebezpieczeństwo.
Chile i Urugwaj.
AMSTERDAM. 12.2 (BK.) Rządy republik Chile i Urugwaju wniosły protest przeciwko niemieckiej walce łodziami podwodnymi.
Powrót posłów.
WASZYNGTON. 12. 2. (BK.) Ogłoszono tu urzędownie, iż Anglja i Francja zapewniły posłowi niemieckiemu w Stanach Zjednoczonych hr. Bernsdorffowi i personelowi poselstwa niemieckiego swobodny przejazd do kraju.

BERLIN. 12.2. (BK.) Poseł Stanów Zjednoczonych w Berlinie Gorrard wraz z personelem poselstwa, konsulami oraz pewnym zastępcą obywateli amerykańskich wyjechał specjalnym pociągami do Szwajcarii.

Prawo demontowania maszyn.
AMSTERDAM. Według informacji z Waszyngtonu, rząd amerykański zdecydował, że kapitanowie okrętów mają prawo demontować maszyny swych statków, jeżeli te nie przeszkadza żegludze i nie powoduje niebezpieczeństwa. Fakt zerwania stosunków dyplomatycznych nie zmienił nic w tem prawie.

Gremialne zgłoszenie się profesorów warszaw uniwersytetu do armji polskiej.

Rada Stanu otrzymała od grona profesorów uniwersytetu i politechniki warszawskiej następujący adres:
Uważając 1) że władze polskie powinny i bez naskazów rekrutacyjnych mieć swobodę rozporządzania całym materiałem zdającym do budowy armji, że tedy obowiązkiem każdego obywatela jest złożenie w ręce władz prawa rozporządzania jego osobą; 2) że o względnej użyteczności danej jednostki w wojsku lub pracy cywilnej, choćby to była służba publiczna, społeczna, a nawet państwowa — nie powinna rozstrzygać zainteresowana jednostka, ale władza, kierująca się interesem ogólnopolskim i znajomością odpowiednich danych, poniżej podpisani (wykładający na uniwersytecie i politechnice warszawskiej) stawiają się niniejszem do dyspozycji komisji wojskowej Rady Stanu.

Józef Śmieński, Józef Zawadzki Stanisław Stober, Kazimierz Tymieniecki, Stanisław Słonki, Juliusz Kłos, Edward Loth, K. Dzwonowski, Tadeusz Toluń-

ski, Kazimierz Skórewicz, Witold Kamieniecki, Stefan Ehrenkreutz, Marcell Handelsman, Michał Kreczmer, Juliusz Kleiner, Antoni Poniński, Stanisław Gorlicki, Rudolf Świerczyński, Marjan Grotowski, Zygmunt Kamiński, Mieczysław Konopacki, Edward Wittig.

Nie blokada lecz odcięcie morza.

„Berliner Lokal - Anzeiger”, organ niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych, pisze na miejscu naczelnem:
Prasa neutralna ciągle jeszcze sądzi, że blokada a masze zamknięcie morza jest rzeczą równoznaczną, nawet w Holandji panuje niejasność w tej sprawie. Otóż przestrzegamy z całym naciskiem, aby zaostrożonej wojny morskiej nie traktowano w sposób lekki.
Nie ogłosiliśmy żadnej blokady, lecz utworzyliśmy strefę, zamkniętą dla wszelkiej żeglugi. Co w tej strefie nawinie się naszym łodziom podwodnym, zostanie zatopione, pomijając już niebezpieczeństwo, grożące od min.

Japonja i Ameryka.

(Korespondencja własna „Ziemi Lub.”)
(Sytuacja obecna, a polityczne dążenia Japonji. — Wykorzystanie chwili — Japonja, a Stany Zjednoczone. — Tajny związek Ameryki z Anglią przeciwko Japonji i Niemców).
Berlin, w lutym.

Wplywowa tajna partja polityczna Genysha odbyła w tych dniach w Tokio konferencję, na której omawiano sytuację polityczną, wytworzoną obecnie przez zaostrożenie wojny morskiej i ewentualny udział Ameryki w wojnie. Przewodniczący partji Tozama oświadczył, że Japonja wobec nowej fazy w politycznej sytuacji światowej, nie może nadal pozostać „bezinteresowną”. Japonja musi obecnie przeprowadzić wszystko, z czego z obecnej politycznej i militarnej sytuacji mogłaby wyciągnąć możliwie jaknajwiększe zyski. Już z tego powodu pilnym obowiązkiem partji jest wsparcie wszystkich usiłowań świadomego swych celów prezydenta ministrów. Partja posiada pewien materiał w rękach z którego wynika, że prezydent ministrów w porozumieniu z Mikadem przestrzega całą siłą i energicznie pewnych określonych wytycznych linii politycznych.

resle kraju, a które zgadzają się z celami partji. (Partja ta zajmuje się wyłącznie planem Wielkiej Japonji na Oceanie Spokojnym.)

Teama oświadczył dalej, że otrzymał wiadomości niezaprzeczał nie pewne, według których Japonja jest obecnie zdecydowaną wykorzystać aż do ostateczności wszelkie obecne możliwości. Partja oświadczyła się jędnomyślnie za propozycją Teamy, by wedle linii wytycznych partji dążyć aby wszelkie odpowiedzialne osobisteści polityczne, które sprzeciwiają się porażeniu kwestji amerykańskiej należy usunąć.

Na konferencji oświadczone następnie, że Japonja z obecnie toczących się rokowań za Stanami Zjednoczonymi, musi przynajmniej odnieść ten skutek, że Japończycy w Stanach Zjednoczonych muszą uzyskać zupełne równouprawienie z innymi poddanymi państwa. Także ograniczenia emigracyjne mają zniknąć. Partja wystąpiła do prezydenta ministrów adres. Przyrzekała mu za energiczną politykę przeciw Ameryce najzupełniejsze poparcie.

Także partje Selvaka i Desikaj odbyły konferencje, które zajmowały się nową sytuacją, a szczególnie sytuacją wobec Stanów Zjednoczonych.

Pod tytułem: „Tajny związek Ameryki z Anglią przeciw Japonji i Niemcom” zamieszcza „Bayrische Staatsztg”. długi artykuł, w którym pewien Niemiec przybyły niedawno z Ameryki, pisze, że podczas pewnej uczty, w której brał udział, oświadczył Roosevelt i że Ameryka spodziewa się, iż Anglia nie zapomni Ameryce wyświadczonych jej podczas obecnej wojny usług i że odda Ameryce podobne usługi przy mającym niebawem nastąpić zatargu z Japonją.

O tym związku Ameryki z Anglią przeciw Japonji i Niemcom jest Japonja doskonale poinformowana, a dzienniki japońskie donoszą, że nietylko nie pragnie się ugody z Anglią, lecz że nawet żąda się tam utworzenia związku przeciw Anglii. Wszystkie dzienniki wyszydają Anglię z powodu biernego zachowania się jej floty i wyrażają nadzieję, że w przyszłej wojnie przeciw Ameryce Niemcy dostarczą Japonji amunicji. Jest podstawa dostateczna do rozwiązania obecnego sojuszu z Anglią. Japonja nie będzie się obawiała wykroczyć przeciw Stanom Zjednoczonym jeszcze podczas toczącej się obecnie wojny światowej.

Przygotowania wojenne Stanów Zjednoczonych.

Według doniesienia „Temps” paryskiego z Nowego Jorku, Stany Zjednoczone czynią różne zarządzenia, aby się przygotować na wszelkie ewentualności. Plan kampanji sztabu amerykańskiego obejmuje projekty następujące:

1) Użycie armji regularnej i milicji jako środka instrukcyjnego do tworzenia rok rocznie dwumiljonowej armji. W pierwszym roku tworzenia armji żaden żołnierz nie będzie wysłany do Europy.

2) Wydanie ustawy, obowiązującej ludność wszystkich stanów do przymusowej służby wojskowej i powołanie trzech pierwszych klas rezerw pod chorągwie.

3) Urządzenie placów ćwiczeń we wszystkich stanach.

4) Jaknajrychlejsze zorganizowanie produkcji amunicji i innych materiałów wojennych.

Plan ten ogólny polega na tych samych zasadach, co plan Japonji która wojsk swych do Europy nie wysłała, ale trzyma je w pogotowiu.

Biuro Reutersa donosi z Wa-

szingtonu, że zarządzenia przygotowane, podjęte przez Amerykę w ciągu dwu lat ostatnich, przynoszą teraz swoje owoce. Rejestracja wszystkich okrętów handlowych, znajdujących się pod flagą amerykańską, wszystkich parowców wycieczkowych i łodzi motorowych jest tak prawnie ukończona. Działania do uzbrojenia okrętów kupieckich zostały już zgromadzone w różnych dokach i spisane. Każda fabryka, stosownie do tego, o ile nadsze się do wytwarzania amunicji została wciągnięta na odpowiednią listę. Bez upoważnienia kongresu prezydent może polecić, ażeby armja została wzmocniona do liczby 286,000, flota zaś — 87,000 ludzi. Ponadto istnieje armja rezerwa licząca 150,000 ludzi, która w ciągu czterech lat może być podniesiona do liczby 440,000 ludzi.

Najlepszym jednak środkiem obronnym Ameryki jest obecnie jej — flota. Władze amerykańskie zdają się być zgodne co do tego, że obecność floty w pobliżu Kuby jest teraz pożądana, co też może nastąpić. Ażeby budowę okrętów wojennych przyspieszyć i wytwarzanie amunicji oraz części zbrojeniowych zabezpieczyć — minister marynarki amerykańskiej Daniel, otrzymał od kongresu pełnomocnictwo do wnoszenia odpowiednich żądań.

Według depeszy „Petit Parisien” z Waszyngtonu, zarządzone upaństwowienie fabryk, nadających się do celów wojennych, czyni temszybkim postępy. W zarząd państwa miało wejść dotychczas 27,000(?) fabryk materiału wojennego. Zasadniczo postanowiono mobilizację specjalistów techników i użytkowanie ich w państwowych fabrykach.

Admirał Peary w piśmie do Wilsona domaga się stworzenia natychmiast eskadry hydroplanów dla ochrony wybrzeży.

Jak donosi „Temps”, senat a probował kredyt 1250,000 dolarów na karabiny maszynowe i milion na działa przeciw samolotom, 5 milionów na uzbrojenie krążowników pomocniczych i 7 i pół milionów na amunicję.

Równocześnie premje ubezpieczeniowe wobec ryzyka wojny podniesione ze 125 proc. na 900 proc.

Flota St. Zjednoczonych.

Dzisiaj, gdy po zerwaniu przez Stany Zjednoczone stosunków dyplomatycznych z Niemcami, ponad wszystkimi kwestjami wojennymi góruje pytanie: przyjdzie czy nie przyjdzie do wojny amerykańskiej, interesującym jest przypatrzeć się bliżej flocie Stanów Zjednoczonych.

Mimo tego, że z wszystkich państw świata Stany Zjednoczone posiadają najdłuższą linię wybrzeży, flota ich nie jest wcale wielką. O wiele mniejsza od angielskiej, ledwie dorównuje — i to od niedawna — niemieckiej.

Flota amerykańska posiada obecnie 14 wielkich nowoczesnych bojowych okrętów, każdy o pojemności 32,000 ton, o 12 działach 50 i 12 działach 356 kalibrowych — mających jednak tę wadę, że każdy niemal należy do innego typu, inne uzbrojenia posiada co znacznie utrudnia operacje na morzu.

Pozatem mają Stany Zjednoczone 23 okrętów bojowych typów starszych, wybudowanych w czasie od 1893 do 1906 roku; oraz 15 krążowników pancernych, również starszych, nie wchodzących zatem w rachubę o ile idzie o ich użycie bojowe.

Flota wywiadowa (krążowniki

opancerzone) przedstawia się zgola smutnie, liczączaledwie 3 jednostki nowego typu. Natomiast w doskonałym stanie znajduje się flotyla kontrtorpedowców, złożona z statków o dużej pojemności (dochozącej do 1036tonn) i doskonale uzbrojonych, a mających chyżość przeciętną 29 mil morskich na godzinę.

Torpedowce należą do typów starszych.

Flotyla łodzi podwodnych powstała dopiero w 3 ostatnich latach i składa się załadwie z 27 statków. Buduje się ośm dalszych, a planowanych jest 9 nowych, największego typu.

Liczba okrętów pomocniczych jest wielka, ale że na działalność bojową bezpośrednio nie wpływa, w wykazie tym pominać ją możemy.

Natomiast ciekawe są amerykańskie plany flotowe na przyszłość. Stany zbroją się gorączkowo. Zwyż pół miljarda dolarów przeznaczono na wybudowanie w przeciągu 5 lat nowych okrętów.

Dzisiaj flota amerykańska jest mała, a co dla niej najgorsze, cierpi na chroniczny brak oficerów i załogi, co spowodowane jest tem, że prywatne towarzystwa dają młodzieży amerykańskiej lepsze warunki niż państwo, ściągając temsamem co najlepsze siły do swojej służby.

Echa strzałów w parlamencie węgierskim.

(Jak się zachował parlament. — Sprawa strzałów był pookomendnym hr. Tiszy. — Przywidzenia pod wpływem alkoholu.)

Podczas środowego posiedzenia w parlamencie w Budapeszcie w czasie mowy hr. Teodora Bathyaniego pałły z galerji trzy strzały rewolwerowe, które jednak nikomu nie wyrządziły krzywdy. Dzienniki wiedeńskie przynoszą bliższe szczegóły owe go zajścia:

Głos miał poseł hrabia Bathyan, opozycjonista. Przy słowach: „Naszim obowiązkiem jest dążyć do załatwienia tych spraw” pałł z drugiego piętra galerji strzał, a w kilka sekund później dwa nowe strzały. Na sali i na galerji powstał popłoch. Posłowie zerwali się z ław, niektórzy pobiegli do drzwi. Wśród pałł na galerji wybuchła panika, wszystkie zaczęły tłoczyć się do wyjścia.

Hrabia Tisza zerwał się szybko i pochylił nasrzed, ale natychmiast

opanował się i usiadł na miejscu. Spojrzał następnie na przeciwległą galerję, gdzie siedziała jego żona z żoną ministra spraw wewnętrznych Sandora i dał znak głową, że niema powodu do niepokoju.

Hrabia Bathyan i przewodniczący Karol Szasz byli zupełnie spokojni mimo popłochu w sali i na galerji. Prezydent zadzwonił i wezwał głośno do spokoju. Hrabia Bathyan nie przerwał swaj mowy, tylko dedał: Wypadek taki jest zaiste zabawny.

Kiedy pałły strzały wszyscy instyktownie spojrzeli na miejsce, skąd one pochodziły. Dostrzeżono tam żołnierza w szarym uniformie z rewolwerem w ręku, a obok niego drugą postać, również szarą, z przepaską Czerwonego Krzyża na ręku. Wóz i służba parlamentu rzuciła się do obu i silnie wzięła strzelającego. Tymczasem publiczność wciął jeszcze silnie wzburzona, chciała opuścić galerję.

Na wezwanie niektórych posłów i przewodniczącego posłowie wszyscy wrócili na miejsce i publiczność uspokoiła się.

Natychmiast po strzałach zamknięto na klucz wszystkie wyjścia z galerji i parlamentu. Mężczyzna którego ujęto, ubrany był w mundur kaprała huzarów z oddziału karabinów maszynowych i miał dwa medale za bohaterstwo. Czuć było od niego alkohol.

Wśród obecnych znał sprawca strzałów Palafalvy hr. Tiszę, który był dowódcą oskarżonego na placu boju.

Hr. Tisza poznał istotnie oskarżonego, który służył w jego szwadronie i usługiwał w kuchni oficerskiej jako kelner, ale już wtedy upijał się i został skutkiem tego oddalony.

Jak się cała rzecz miała, opowiadał później Palafalvy, gdy wrócił do przytomności, z trudem przypominając sobie sam fakt strzelania. Urlop, na który przyjechał po trzydziestomiesięcznym pobycie na froncie, kończył się za dwa dni. Postanowił więc upić się i w napół przytomnym stanie dostał się do parlamentu. Gdy tam usłyszał okrzyki „Ejjen” podczas mowy Bathyaniego i spostrzegł obok siebie drugiego żołnierza (sanitarjusza) zdawało mu się, że jest w okopach. Wystrzelił więc. A gdy ów żołnierz chciał mu odebrać broń, sądząc, że ma do czynienia z Rosjanami, począł strzelać dalej.

Policja wraz z władzami wojskowymi prowadzi dalej śledztwo.

Adresy firm polskich m. Lublina

Prosimy Szanownych Czytelników o powoływanie się przy korzystaniu z poniższych adresów na „Ziemię Lubelską”.

Bazar szkolny.	Kolęgarnia.
Krak.-Przed. 49 dom Turczynowicza.	Gabethner & Wolff. Krakow.-Przedm. Hotel Europejski.
Blura nauczyielska:	S. Naramowski Królewska № 6 — (Róg Królewskiej i placu przed Krakowską Bramą.)
Helena Koporska, Krak.-Przedm. № 20, dom Zarebskiego.	Artur Szyadler
Wanda Karczewska, Kapucyńska № 2, dom Vattera, vis-à-vis hot. „Victoria”.	Krakowskie-Przedmieście 51 sklep spożywczy i składy węgla.
Blura Homacezeń pleśnia na maszyny i robót duplikatorskich	Skład materiałów plimionnych i przyborów artystyczno-malarskich
Wanda Karczewska, Kapucyńska 2, dom Vattera, vis-à-vis hotelu „Victoria”	p. f. R. Domiński i S-ka, Kapucyńska № 1, hotel „Victorja”.
Zygmunt Muszkat Szopena 3 m. 5.	
Artur Szyndler, export import	
Krakowskie-Przedmieście 47	
Artykuły techniczne, gumowe i fotograficzne.	

zamieszczenie firm w dziale „Adresów firm polskich” kosztuje miesięcznie, 4 korony. Adresy powtarzają się 2 razy tygodniowo.